

Gryzonie ze środkowego miocenu Paşalar w Anatolii (Turcja)

Pablo Pelaez-Compomanes and Remmert Daams

Acta Palaeontologica Polonica 47 (1), 2002: 125-132

Mimo doniosłego znaczenia fauny z Paşalar dla poznania ewolucji i biogeografii ssaków miocenijskich, jak dotąd opublikowano niewiele prac na temat tamtejszych gryzoni. Zaprezentowano w niniejszym opracowaniu analizę taksonomiczną gryzoni z Paşalar oraz oparte na niej możliwe korelacje biostratygraficzne. Opisano kilka nieznanych dotąd z Paşalar taksonów gryzoni: chomikowate *Megacricetodon andrewsi* sp. nov. and *Democricetodon brevis* (Schaub, 1925), wiewiórkowate *Spermophilinus bredai* (Meyer, 1848) i Sciurinae indet. oraz popielicowaty *Peridyromys lavocati* sp. nov. Już wcześniej odnotowano z Paşalar: gundiowaty *Sayimys* cf. *intermedius* (Sen and Thomas, 1979), chomikowaty *Cricetodon pasalarensis* (Tobien, 1978), ślepcowaty *Pliospalax marmarensis* Ünay, 1990 oraz bobrowaty cf. *Chalicomys jaegeri* Kaup, 1832. Oznaczenia te zmniejszają zróżnicowanie gatunkowe tamtejszej fauny gryzoni. Wcześniej odnotowywano obecność pięciu gatunków wiewiórkowatych, tymczasem w niniejszej pracy wyróżniono dwa gatunki wiewiórkowatych i jeden - popielicowatych. Głównie dzięki nowym danym o kopalnych chomikowatych można skorelować wiek fauny z Paşalar z późnym interwałem MN6.

Key words: Rodentia, *Democricetodon*, *Megacricetodon*, *Spermophilinus*, *Peridyromys*, biochronology, Miocene, Anatolia.

Pablo Peláez–Campomanes [mcnp177@mn.cn.csic.es] Departamento de Paleobiología, Museo Nacional de Ciencias Naturales, 2 Gutiérrez Abascal, 28006 Madrid, Spain.